

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 1-2 2023 ÅRG 55

Guds blå himmel skymtar mellan det nya liv som varje år uppenbaras för oss vid vårens lövsprickning.

Foto G.W.

Biskopens spalt

Första söndagen efter påsk i år hade jag förmånen att för första gången viga någon till subdiakon. Ett stort grattis till Ingemar Aronsson som tagit ytterligare ett steg i Herrens och kyrkans tjänst. En sådan händelse gör naturligtvis att man reflekterar över det tillfälle när man själv vigdes till subdiakon men också att fundera över vinningarna och det kyrkliga ämbetet som helhet.

Vi lever i ett allt mer sekulariserat land. Den kyrkliga allmänbildningen blir allt mer urvattnad hos människor och saknas nästan helt hos de unga generationerna. Att veta vad en präst eller biskop är, mer än ett yrke eller en titel, är det inte många som gör. Och kanske ibland inte heller bland de som regelbundet går i kyrkan. Många är också de i samhället som betecknar sig som "troende" eller "andliga" men som inte förstår syftet med kyrkan som institution.

"Liberala Katolska Kyrkan finns till för att främja Kristi, sin Mästares arbete i världen, och för att ge andlig näring åt Hans församling." Så beskrivs LKK's uppgift enligt de allmänna upplysningarna i vår "Liturgi" (sid VI). Detta uppdrag fullgör vi genom att förvalta de sju historiska sakramenten (dop, konfirmation, bikt, nattvard, de sjukas smörjelse, äktenskap och prästvigning). Fem av dem ges åt var och en som söker dem. Två av dem, äktenskap och prästvigning, ges till dem som uppfyller vissa kriterier. För att ingå äktenskap krävs ju exempelvis att man har en partner som också är villig och att man tillsammans också uppfyller de civilrättsliga krav som Staten ställt på dem som ska ingå äktenskap. När det gäller prästvigningen krävs att man både är lämplig som person och att man tillgodogjort sig tillräcklig kunskap för att kunna förvalta de sex övriga sakramenten. Men det räcker inte med att man har en massa teologisk kunskap, teoretisk och praktisk, inte heller räcker det att man är en bra och pålitlig person.

Man måste också ha ett djupt och innerligt kall från Gud att vandra mot prästämbetets tunga men ljuva börda. Utöver detta ska man bevisa att man är villig att osjälviskt ge av sin tid och erbjuda sig själv i kyrkans tjänst. Alla dessa kriterier prövas noggrant av biskopen före det att någon tar steget att vigas till diakon.

Prästvigningens sakrament innebär vigning till det tredelade kyrkliga ämbetet; diakon, präst och biskop. Om dessa och deras inbördes relation kan man skriva mycket men jag ska här enbart uppehålla mig vid att diakonens uppgift enligt katolsk tradition är att vara en medhjälpare i församlingen åt prästerna och biskopen. Diakonen är en slags hjälppräst som kan genomföra många kyrkliga handlingar, dock inte fira mässan och frambära det heliga Mäsoffret. Detta är prästens privilegium och särskilda uppgift tillsammans med att ge syndaförlåtelsen vid bikten. Biskopens två särskilda uppgifter är att konfirmera och förmedla vigning till prästämbetet och de föreliggande ordines minores och den förberedande subdiakongraden. Man säger här att biskopen innehar det kyrkliga ämbetets fullhet. Denne är nämligen den ende som kan föra ämbetet vidare.

Tradidi quod et accepi; jag har fört vidare vad jag mottagit (jfr 1 Kor 15:1, 3-5) det är det höga motto som varje biskop försöker att leva efter. Vi ber att vi när vi står inför vår Herre och skall svara för hur vi förvaltat det han givit oss att ansvara för ska kunna svara så. För det är just det som är vår uppgift att föra kyrkan vidare. Att se till att hon även för kommande generationer kan erbjuda de sakrament som skänker andlig näring åt vår Herre Kristi trogna.

För att en biskop ska kunna fullgöra denna sin uppgift behöver han hjälp. Både från lekmän och klerus.

Vi har en stark tradition i Liberala Katolska Kyrkan att inte bara se till de yttre attributen hos en kyrka eller en församling utan också till de inre kvalitéerna, till den inre mystiska verkligheten. Så är en kyrka inte enbart väggar och tak. En församling dess medlemmar eller ett samfund dess ingående organisatoriska delar. Det finns en mystisk verklighet där Kristus finns mitt ibland oss, där änglarna

Officiellt

Söndagen den 5 mars vigdes Christian Fernandez Roos till dörrväktarens grad inom minor orders, officiant var biskop Krister.

Söndagen den 2 april mottog Eric Sterner Sjödin Dop sub Conditione och Konfirmationens sakrament, officiant var biskop Krister.

Söndagen den 16 april ordinerades Ingemar Aronsson till Subdiakon, officiant var biskop Krister.

deltar i vår gudstjänst och där vår mässa är en jordisk ofullkomlig spegelbild av den himmelska liturgi där Han som är den evige Översteprästen, Jesus Kristus, frambär vårt och hela Kyrkans offer genom alla tidsåldrar inför Fadern på det himmelska altaret.

Med detta i åtanke ber jag därför om er hjälp. Bed för kyrkan; bed för LKK! Och bed för kallelser! Att vi kan nå de unga män och kvinnor som hört Guds röst tala i deras hjärtan och som vill vandra tjänandets väg.

Vad LKK erbjuder både för de som kommer till våra gudstjänster och som tar emot sakramenten genom våra prästers händer och de som önskar tjäna Herren genom att bli präster hos oss är unikt. Med förenade krafter i bön kan vi stärka kyrkans möjligheter att både nå ut och att stå rustad när de som bär sökandets pilgrimsmärke öppnar porten in till det kapell där den röda lampan brinner och Herren själv dväljs bakom en slöja av jordiska ting.

O Helige Ande, Visdomens och den gudomliga Kärlekens Ande, upptänd i ungdomen din Kärleks eld och vägled dem så att de må söka rätt väg att tjäna Gud.

Giv dem mod och styrka att följa Guds heliga vilja.

Led deras steg, stärk deras beslutsamhet, inspirera deras sinnen, skydda dem mot andliga snaror och angrepp och led dem till den vingård där de kan arbeta i Guds heliga tjänst. Amen.

+ Krister

Några ord från redaktören:

Nummer ett av Communio skulle ni ha haft för att bra tag sedan.

Men utgivningen har blivit fördröjd framför allt på grund av min och Evas flytt från villa till en lägenhet. Det har varit en ganska jobbig tid, men nu är vi på plats.

För några veckor sedan fick jag en speciell upplevelse, den att från köksfönstret se några cm nyfallen snö och samtidigt från sovrumsfönstret se olika sorters palmer och andra exotiska växter i vår med andra hyresgästers gemensamma trädgård.

Det här numret får betraktas som ett dubbelnummer trots att antalet sidor inte fördubblats. Innehållet omfattar en del saxat från vår Facebooksida där framför allt fader Göran Werin är mycket aktiv.

+ Sten-Bertil

KALLELSE till Samfundets årsmöte 2023:

Samfundet Liberala Katolska kyrkan i Sverige håller sitt ordinarie årsmöte söndagen den 1 oktober 2023 kl. 13.00 i S:t Mikael's och Alla Änglars Kyrka, Flottbrovägen 5, Stora Essingen, Stockholm.

Motioner till årsmötet från församlingar och enskilda medlemmar ska vara Samfundets LKK styrelse, Flottbrovägen 5, 112 64 Stockholm, tillhanda senast den 26 augusti 2023.

Namn på ombud, för församlingar och klerikala synoden, med adressuppgift ska vara Samfundets LKK styrelse, Flottbrovägen 5, 112 64 Stockholm, tillhanda senast den 26 augusti 2023.

Till årsmötet kallas församlingarnas valda ombud, men alla intresserade är välkomna att delta i Mikaelidagens mäsas kl.11.00 och årsmötet. Efter årsmötet går vi tillsammans ut och äter en bit mat.

Styrelsen

Liberala Katolska Kyrkans ursprung

se vår hemsida www.lkk.se.

"Klicka" på **Om oss**

Förutom "Kyrkans ursprung" hittar du också "Kyrkans historik, Internationellt" och "Kyrkans historik, Sverige" mm.

23 april - St. Georgsdagen/ St. Görans dag

Inte så mycket är känt om Georgs liv, men de två äldsta versionerna om hans liv är en grekisk från 400 talet och en latinsk från 500 talet. Enligt den grekiska var Georg son till grekiska föräldrar, född ca 275/280 i Turkiet. När Georg var 14 år dog hans far för sin tro, Georg fick då följa med sin mor till Palestina. När modern några år senare dör beger sig Georg till Lod i Israel (i äldsta grek version) till Nicodemia, Turkiet (i nyare grek version) och ansluter sig till romerska armén.

Halshuggen 23 april 303 för sin kristna tro av kejsare Dadianus (äldsta grek version) eller av kejsar Diocletianus (i nyare grek version). Begraven i staden Lod, som tidigare hette Lydda och är omnämnd i Bibeln. Graven omnämnd av pilgrimen Theodosius år 530.

"St. Göran och draken"

Äldsta skriften om St Georg och draken är i en georgisk skrift från 1000-talet. Legendan spred sig i det bysantiska riket under 1100-talet och kom då även till den västkyrkliga världen genom korsfararna. Handlingen utspelar sig i skrifter från 1000-1100 talet i Turkiet.

På 1200-talet i i Legenda aurea ("Den gyllene legenden", medeltida samling med helgon-legender, sammanställd omkring 1260, av biskop i Norditalien) är handlingen förflyttade till Libyen. Kortfattat handlar legenden om hur Sankt Göran räddade en stad, ibland även en jungfru eller prinsessa, från en otäck drake. Draken har fått symbolisera olika ondska, här i Sverige bl.a. danska fienden. Flera kända skulpturer och konstverk finns. (Enligt en teori är legenden om Sankt Göran baserad på den forngermanska Sigurdssagan om Sigurd Fafnerbane. Sigurds dag.)

Första korstågets riddare 1099 var övertygade om att St. Georg hade kämpat vid deras sida i både Antiokia och Jerusalem. Därav blev Georgkorset deras symbol.

Den 23 april varje år firar scouter över hela världen Sankt Georgsdagen.

Foto: St. Georgs grav i Lod, Israel. Wikimedia Commons.

Sankt Georg är scouternas skyddshelgon. Dagens ägnas bl.a. till att dela ut förtjänstmärken. Syftet med firandet är att påminna om scouternas löfte, att främja kamratskapet och att göra scouter mer kända i samhället.

På grekiska hette Georg Άγιος Γεώργιος, på latin Sanctus Georgius. Övriga namn är Sankt Georg, San Giorgio, Riddar Örjan, Sankt Örjan Georg den Helige, Sant Jordi. I Sverige Sankt Göran.

Bp Krister

Upplev mässan

i Skt Mikael och Alla Änglars kyrka i din mobil. läsplatta eller dator. Församlingen sänder live via Facebook. Om du inte har, så skaffa ett Facebook-konto och logga in på Liberala Katolska Kyrkan.

LYCKLIG GUDS TJÄNARE

av sr. Carina Carlström

För några veckor sedan celebrerade jag en mässa i LKK:s domkyrka igen, denna gång med huvudtanken "Den Helige Ande - heliggöraren". Det är min tredje mässa någonsin i Stockholm (däremot firade jag många, många mässor i Otterbäcken), min Prima Missa inräknad, och jag fylls av både glädje och mening varje gång. Det är här jag vill vara, här jag hör hemma: i koret. Och egentligen handlar det inte det minsta om mig, utan om att få vara det jag älskar allra mest... Guds tjänare i det stora verket att ge människor direktkontakt med Honom. De klarar av den saken alldeles själva i bönen och i sin personliga relation med Gud, men i mässan presenterar sig en direktkanal i nattvarden som man (tyvärr?) behöver en präst som förmedlare av. Det är det jag menar med att det inte handlar om mig eller om någon annan av prästerna som person - det är inte vi själva som är viktiga, utan att vi ställer oss till förfogande som kanal för de mysterier som sakramenten utgör. Och just detta är vad som gör det möjligt för mig att alls vara präst, eftersom jag som person är för liten, förbräcklig, för ofullkomlig, för något så stort och heligt. Är det inte fantastiskt att Gud har en envis benägenhet att välja ut just de små och ynkliga att hjälpa Honom?

Hur som helst, om vi bortser från mina personliga skäl att älska korttjänsten - som ju egentligen inte säger den person så mycket som inte själv är religiöst aktiv - kanske alla kan förstå känslan av att man trots allt som vi människor skulle kunna tycka diskvalificerar oss ändå göra något stort och heligt?

Ju närmare det jag själv upplever är Stort och Heligt jag kommer, desto mindre blir jag själv - men på ett bra sätt, som ett tillitsfullt barn springer sin älskade förälder till mötes. Jag tror personligen att det är vad som ligger bakom allt prat i Nya Testamentet om att vi skall bli som barn. Det handlar absolut inte om ynklighet, utan om tillit och den slags kärlek som ett barn visar den vuxne hon litar allra mest på och som aldrig sviker henne. Det är min personliga tolkning och upplevelse att det är denna känsla som Jesus försökte uttrycka i sina liknelser...

Kanske visste Gud att det var rätt sätt att nå mitt hjärta bäst? Att tillåta mig att få förbli en glad tioåring inombords, hur gammal jag än blir på utsidan? Det är ju den inställningen till livet, barnets förundran, som skapar allt det goda och värdefulla i mitt liv. Och det är också den som gör mig så förtvivlad, ångestfull och inte sällan handlingsförlamad när "vuxna" problem drabbar mig... framför allt ekonomiska dylika. Jag känner mig alldeles för liten och hjälplös gentemot sådant... och det kanske förklarar varför jag mår så dåligt av ekonomiska problem medan jag inte skräms ens av tanken på att jag kan insjukna i cancer? Allt som kan drabba ett barn, och som ett barn klarar av, kan jag ta utan oro i hjärtat. Men sådant som vuxna måste klara av, står jag handfallen inför. Ändå vet jag ju att jag klarar av också sådant, om jag måste. Hade jag inte gjort det, hade jag inte levt nu, så enkelt är det egentligen på det världsliga planet. Men det blir aldrig lättare! Det blir aldrig "enkla" att tackla, om du förstår vad jag menar.

Gudstjänandet, däremot... trots att det är så oerhört

mycket större och viktigare än alla världsliga bekymmer, är jag totalt hemma där. Är mig själv, trygg som ett barn och lika glad! Att stiga över tröskeln till vår lilla domkyrka i Stockholm är ett återupprepat hemkommande efter en lång och besvärlig resa. Och vet du, om jag inte hade känt så hade jag aldrig kunnat bli präst... för den rollen är jag fortfarande efter dessa femton år som gått sedan min prästvigning alldeles för liten för. Gud vare tack att han behållit mig sådan, skyddat mig från att tro att jag någonsin kan växa in i rollen! Församlingen kanske hade fått en mer världsvan präst i sin krets... men jag tror att jag hade blivit sämre på att förmedla mystiken i sakramenten. Inför mystiken måste man vara som ett barn - annars förvandlas den till distans-erande analys.

Visst har även teologin sin plats i gudstjänstens innehåll - det är ju därifrån den kommer! Men de som satte samman den besatt utan tvivel ett mystiskt sätt att närma sig varje del av missalet... för annars hade mässan inte överlevt tidens gång. Det vi möter när vi går in i en mässa som frammejslats under två tusen års tid är bortom allt tänkande och tyckande - den är evighet, mindfulness i dess allra renaste form. Det är den plats där det storögda barnet med sitt vidöppna hjärta hör hemma.

Boktips: "Hedra mysteriet"

av Karl Hallberg (underrubrik: "Mindfulness på värmländska")

I det moderna sekulära samhället hittar vi inte längre någon som har alla svaren. När vi ställer oss de Stora Frågorna, kan vi varken vända oss till religionen, politiken, samhället eller kulturen. Och vetenskapen säger öppet att "ja, vi vet väldigt mycket numera – men långt ifrån allt". Med andra ord har vi mist våra ledstänger, de där som skulle hålla oss upprätta och hindra oss från att ramla när livet blev svårt att begripa sig på.

Många människor skapar därför egna ledstänger – något att haka upp livet på så att de slipper tänka på de där Stora Frågorna. Många blir religiösa utövare av en viss kosthållning, träning eller olika mentala verktyg. Författaren använder avsiktligt ordet "religiösa", eftersom han inte ser någon skillnad i hur utövaren ifråga relaterar till sin personligt utvalda ledstång och hur denne bemöter andra som kanske inte håller med, jämfört med hur människor tenderar att relatera till sin religion och bemöter

ifrågasättande. Vi är egentligen inte sekulära alls... vi har bara bytt ut våra "gudar". Och i grund och botten handlar allting om kontroll – vi vill kontrollera våra liv, så att vi slipper överraskningar, förvirring och hjälplöshet inför de Stora Frågorna. Den som sköter denna syssla inombords kallar författaren "Projektledaren".

Tyvärr fungerar inte heller de moderna ledstångarna mot de Stora Frågorna. Någonstans på vägen inser man att det finns sådant som vi inte kan kontrollera, sådant som inte går att besvara. Dessutom bär vi på en svag inre röst som då och då gör sig påmind genom ett tyst litet "ho ho". Den lilla rösten kallar författaren "Indianen" eller "Medicin-kvinnan" efter att ha lyssnat till en intervju med en indiansk schaman som beskrev hur hon varje morgon gick ut ur sitt tält för att sätta sig ner och möta dagen. Hedra stunden. Alltså, det vi idag kallar mindfulness. Indianen inom oss påminner om att livet är fullt av förvirring, och att det

är som det skall vara. Man varken kan eller måste kontrollera allt. Eller som författaren beskriver det: "Indianen upplever meningen med livet. Projekt-ledaren hugger den i sten". Grunna på detta citat en stund... visst får den dig att, åtminstone efter ett tag, inse att du inte kan (och inte heller måste) välja mellan dessa två, utan behöver bägge i ditt liv?

Jag skall inte avslöja mer, bara konstatera att författaren med humor, klokhet, frispråkighet och en stor portion bistra insikter konstaterar att det inte bara går utan är helt nödvändigt att hitta en balans mellan Projektledaren och Indianen. Och att vi på något sätt måste sluta fred med förvirringen i våra liv. Han erbjuder inga enkla lösningar, inga sanningar eller slutgiltiga svar... men får det ändå att kännas både okej och fullt görligt. Det här är en av de bästa böcker jag har läst i ämnet! Och även om jag inte håller med honom i precis allting, är det lätt att nicka

Forts. sid 8

Helgutflykt med Sakramental Välsignelseandakt

på Capella Ecumenica, söndag 16 juli 2023

Varje år håller LKK en gudstjänst i kapellet på Västra Gärsholmen, en liten ö i S:t Anna skärgård. Kapellet är kopia av en medeltida församlingskyrka och byggdes på 50-talet av en eldsjäl med ekumeniska visioner.

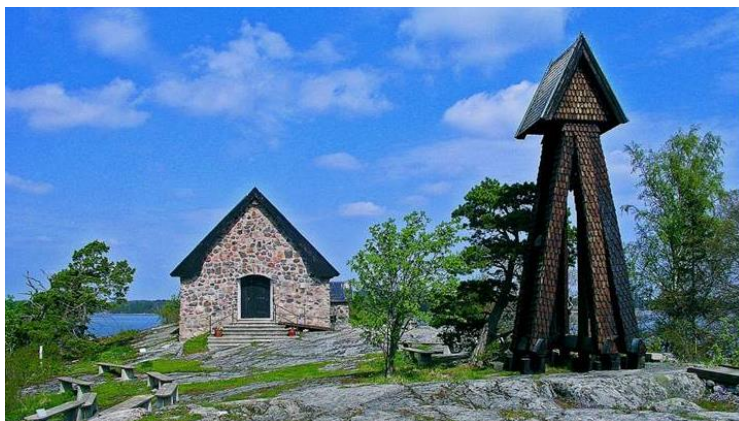
Vi träffas sedvanligt i Söderköping
lördag 15/7 kl 17.00 för en promenad
i staden med start vid parkeringen mitt
emot Mangelgården.

På söndagen avgår båt från
Kungshällsudden kl. 10.00 och 10.30.

Upplysningar:

Bp Krister Fast 070-677 99 82

Bp Sten-Bertil 070-536 65 37

Tro och tradition (från Facebook)

25 april - Markusdagen.

Evangelisten Johannes Markus. Var inte en lärjunge men har troligen sett Jesus. I hans mors hem i Jerusalem brukade Jesus efterföljare mötas. Enligt traditionen var Markus tolk och medarbetare åt lärjungen Petrus. Petrus ska ha sett honom som sin egen son. Markus var även sekreterare åt sin kusin Barnabas och den stora aposteln Paulus. När apostlarna avled växte behovet av kunskapen från och om Jesus. Markusevangeliet som är det äldsta evangeliet är troligen nedskrivet kring år 60-68.

Enligt västkyrklig tradition anses 25 april år 68 vara Markus dödsdag. Dödades för hans förkunnande om Kristus. Han fick ett rep runt halsen och släpades genom staden Alexandria tills han dog. Hans attribut är bl.a. ett lejon, skrivandes på evangelium och ett rep runt halsen.

Denna dag ska man enligt Bondepraktikan så ärtor. Och i Västergötland sades att idag kom göken, därav namnet "Gökedagen". Namnet Marcus fanns i Sverige redan på 1200-talet och har funnits i almanackan från dess begynnelse.

Foton från Wikimedia Commons. Ikonbild och målning av hans död. Relikskrinet med relik av Markus, i Markuskyrkan i Venedig.

29 april – Tykodagen

Namnet Tyko, modern form av namnet Tychikos. I svenska almanackan finns namnet Tyko med i sedan 1766, dessförinnan namnet Tychikos.

Tychikos var en medhjälpare till aposteln Paulus. Han beskrivs i flera brev av Paulus som kär broder, trogen medhjälpare/medarbetare i Herrens tjänst. Tychikos följde med Paulus på flera resor och skickades ut på olika uppdrag, bl.a. till Efesos, Kolossai och Kreta.

Det finns inte så mycket kunskap om Tychikos som person. I Bibeln (Apg 20:4) står att han är från Asien. Enligt tradition sägs det att han var född i Efesos, i den romerska provinsen i Asien. När St. Timothy besökte den fängslade Paulus i Rom, strax innan Paulus avrättades (omkring år 64-67) så var Tychikos den som övervakade kyrkan i Efesos i Timothys ställe. Han blev senare biskop i Kolofon i Mindre Asien. Tychikos ska ha dött martyrdöd för sin kristna tro.

I Bondepraktikan sades att "om Tyko bär hatt, blir det ingen sommar". Alltså om man måste klä på sig extra mot kyla så är det ett tecken på en kall sommar. Förr en dag (av tre) att så havre.

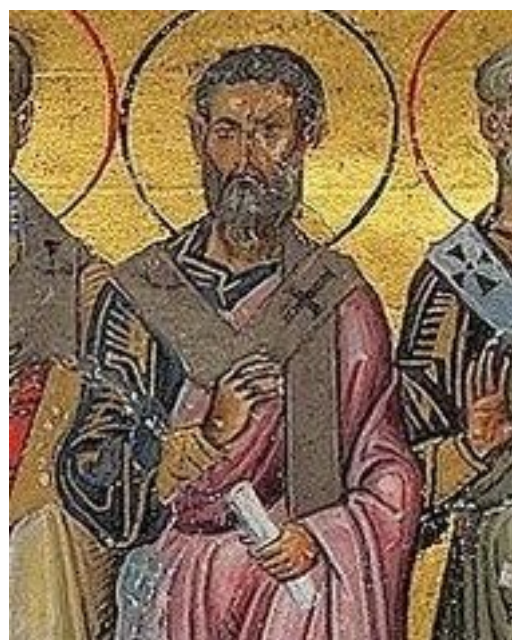

Foto: Detaljbild från äldre ikon av okänd konstnär. Pinterest.

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 123 43 Farsta
mob 070-677 99 83, e-post krister.fast@lkk.se

Regionalbiskop emeritus Sten-Bertil Jakobson tel 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars församling.
Flottbrovägen 5, Stora Essingen, 112 64 Stockholm,
tel 08-6562665.
e-post: skt.mikael@lkk.se.
Plusgiro 5 58 95-7.
Ansvarig församlingspräst: Regionalbiskop Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 723 43 Farsta, 070-677 99 82

GÖTEBORG

Se Stockholm

AVESTA

S:t Staffans Kyrkogrupp.
Se Stockholm

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp
Se Stockholm

SKÅNE

S:t Rafaels Kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA-SALA

Maria församling.
Se Stockholm

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst: biskop Sten-Bertil Jakobson, Rönnbyvägen 1 lgh 1003, 722 40 Västerås,
tel 021-33 34 70.
Bankkonto: LKK Maria församling Clnr 6531 Kontonr 962 452 718

VÄSTERGÖTLAND

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Schubert, Skolgatan 1 549 11 Moholm
tel 072-361 71 84

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Sten-Bertil Jakobson, Rönnbyvägen 1 lgh 1003, 722 40 Västerås, tel 070-536 65 37.

Bankgiro: 5255-8061

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
17 Old Gloucester Steel
London WC1N 3AF
United Kingdom
e-mail: PresidingBishop@LCC.world
Presiding bishop Michael Warnon

Information om kyrkan och församlingarnas verksamhet kan du få på Internet: www.lkk.se

Communio är organ för den svenska grenen av Liberala Katolska Kyrkan och utkommer med fyra nummer per år.

Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson,
tel 070-536 65 37.

Redaktion och expedition:
Rönnbyvägen 1 lgh 1003, 722 40 Västerås.
E-post: communio@lkk.se

Tankefrihet och rätt att ge uttryck för den är en fundamental princip i LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig för gjorda påståenden eller uttryckta uppfattningar i denna tidning, bara när de är betecknade "officiellt".

Sista manusdag för nr 3-2023 är den 8 oktober 2023.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok.....	55 kronor
LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor
Kristen Gnosis.....	160 kronor

All försäljning sker i församlingarna och kyrkogrupporna

Forts. från sid 6

Boktips:

instämmande åt det mesta.

Och du, låt honom gärna berätta själv – boken finns också som ljudbok och att höra honom på värmländska uttrycka sina tankar är fantastiskt givande!

sr Carina

Bön om Kärleksfulla tankar

Mitt hjärta är fullt av kärlek till dig, Gud
Jag tackar dig för att du har skapat mig precis som jag är
Du tycker att jag duger precis som jag är
Vem är jag att säga emot dig?
Du leder mig på rätta vägar
Tar min hand när jag snubblar
Viskar tröstens ord när jag är ledsen
Klappar min kind när jag är sorgsen
Du finns i mitt skratt när jag skrattar
Du finns i mig när jag når värdefulla insikter om livet
Fader, du finns där - alltid.

av Katarina Alsbjer Aronsson 8